

[Ministeren for skatter og afgifter]

opnås enighed blandt medlemslandene, først og fremmest på grund af forskellig holdning til beskatningsordningen for brugte varer. Fra dansk side har man såvel i rådsgruppen som ved direkte drøftelser med Kommissionen søgt at fremme arbejdet med direktivforslaget, herunder fremført ønsket om, at også salg af egne billedtæpper fritages for afgift.

Det kan imidlertid oplyses, at Kommissionen har foreslået, at reglerne om kunsternes salg af egne kunstværker udgår af forslaget til 7. momsdirektiv og behandles særskilt i et netop fremsat forslag til 19. momsdirektiv.

Jeg kan yderligere oplyse, at et direktivforslag om midlertidig momsfrihed (17. momsdirektiv) indeholder bestemmelser om kunstværker, der indføres midlertidigt. Under forhandlingerne af dette har Danmark opnået tilslutning til, at billedtæpper henhørende under pos. 62.02 skal ligestilles med afgiftsfri kunstværker (pos. 99.01-03).

Fra dansk side vil man under de kommende drøftelser af forslaget til 19. momsdirektiv arbejde for, at egne billedtæpper på samme måde bliver ligestillet med afgiftsfri kunstværker.

Spm. nr. S 1161

Til justitsministeren (10/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at retsplejelovens regler om udsættelsesforretninger bør præciseres således, at forretningen ikke gennemføres, for spørgsmålet om opsættende virkning af en anke har været prøvet i alle instanser?«

Begrundelse

Ved kendelse af 20. februar 1985 bestemte Københavns fogedret, at lejerne i Sankt Peters Stræde 35 skulle udsættes. Denne afgørelse blev den 4. marts 1985 indanket for østre landsret med påstand om, at fogedforretningen nægtedes fremme. Samtidig anmodedes om, at anken blev tillagt opsættende virkning. Den 24. april 1985 afsagde landsretten kendelse om, at forretningen kunne fremmes uden opsættende virkning.

Ved skrivelse af 8. maj 1985 har lejernes advokat rettet henvendelse til justitsministeriet med anmodning om tilladelse til, at spørgsmålet om ankens opsættende virkning indbringes for højesteret.

Desuagtet har Københavns byrets fogedretsafdeling den 10. maj 1985 gennemtvunget forretningen med politiets bistand, selv om fogedretten var vidende om, at spørgsmålet om indbringelse for højesteret var forelagt justitsministeriet.

Svar (20/5 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter de almindelige regler i retsplejelovens kapitel om fremgangsmåden ved fogedforretninger, der hidrører fra 1976, har appel af afgørelser truffet af fogedretten, herunder afgørelser om udsættelse af lejemål, ikke opsættende virkning, jfr. retsplejelovens § 506, stk. 4, 1. pkt.

Retsplejelovens § 506, stk. 4, 2. pkt., indeholder dog hjemmel til, at fogedretten undtagelsesvis kan bestemme, at appel, der iværksættes inden en vis frist, skal have opsættende virkning.

Endvidere kan appelininstansen efter § 506, stk. 4, 3. pkt., tillægge en appel opsættende virkning.

Endelig kan fogedretten udsætte en fogedforretning, bl.a. i tilfælde, hvor der foreligger særlige grunde hertil. Efter forarbejderne til denne bestemmelse, jfr. betænkning nr. 634/1971, side 59, vil denne adgang til udsættelse efter omstændighederne kunne anvendes i tilfælde, hvor der er indgivet ansøgning om tredjeinstansbevilling til justitsministeriet.

Disse meget smidige regler giver bl.a. mulighed for at suspendere fuldbyrdelsen, når der er tale om krav, der må bedømmes som tvivlsomme, og på den anden side er der efter reglerne adgang til straks at gennemføre utvivlsomme krav. Reglerne overlader således det nærmere skøn til domstolene i hver enkelt sag, og de ses ikke at have givet anledning til problemer.

Spørgsmålet giver i øvrigt justitsministeriet anledning til at oplyse, at retsplejerådet for tiden efter justitsministeriets anmodning foretager en nærmere gennemgang af retsplejelovens regler om bl.a. udsættelsesforretninger med henblik på en almindelig revision og modernisering af disse regler. Retsplejerådets betænkning forventes at foreligge i foråret 1986.

Spm. nr. S 1163